

«Успіх — це нагорода за працю...»

Є люди, які навчилися «усміхатися» життю й щиро радіти його усмішкам у відповідь. Вони оптимістичні, доброзичливі та позитивно налаштовані. Саме таких і «любить» успіх. Такою є й Олена Олійник — вихователь-методист дошкільного навчального закладу № 21, м. Кам'янець-Подільський, викладач Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, голова місцевого осередку Асоціації працівників дошкільної освіти у м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл.

— **Пані Олено, ви відвідували в дитинстві дитячий садок? Які ваші спогади про той період?**

Олена Олійник: Дитячий садок я почала відвідувати, коли мені виповнилося два роки. Називався він «Буратіно». Пам'ятаю, як дорогою на роботу тато відвозив мене в дитячий садок на мотоциклі, ховав за пазуху під куртку, наче кенгуру своє дитинча...

Часто я прокидалася раніше за татуса, самостійно одягалася, а потім ховалася у шафу. А коли тато «шукав» мене, то голосно промовляв: «Деся немає моєї Альонки, напевно, сама у дитячий садок пішла». І тут я виглядала із шафи і сміючись вигукнула: «Я ще тут!».

— **Що найбільше вам імponує в українській системі дошкільного виховання?**

О. О.: Вважаю, що вітчизняна система дошкільного виховання є оптимальною, оскільки дитина, перебуваючи в дитячому садку, повноцінно проживає день. Насамперед, ідеться про сталій і водночас мобільний режим, збалансовану систему харчування, належне медичне обслуговування, фахову організацію різних видів діяльності дитини.

— **Якій діяльності дошкільників варто віддавати перевагу — організованій чи самостійній, як гадаєте?**

О. О.: Скажу так: навіть самостійна діяльність дитини має бути майстерно організована дорослим. Щодня в дитячому садку дитина має щось вивчити, намалювати, заспівати, потанцювати, читимось погратися, над чимось поміркувати тощо. Дітям має бути завжди цікаво.

— **Що вважаєте принциповим в організації освітнього процесу в дошкільному навчальному закладі?**

О. О.: Потрібно вміти вчитися у дітей. Інколи діти, зокрема їхні бажання, підказують, у який спосіб можна удосконалити організацію освітнього процесу.

Мабуть, не здивую педагогів-«дошкільників», якщо скажу, що навіть у дитячому садку дітям не вистачає гри. Саме тому принциповим у побудові освітнього процесу вважаю використання ігрової діяльності.

Дорослий, який перебуває поруч із дитиною, має бути готовим до участі в грі, уміти її організувати та підтримувати непомітно для малечі. Саме творчий, енергійний, активний,

доброзичливий дорослий допомагає дитині прожити день цікаво та з користю.

— **Створення освітніх програм — завдання науковців чи практиків?**

О. О.: Без сумніву, кожна освітня програма повинна мати наукове підґрунтя. Водночас творці тієї чи тієї програми мають урахувати практичні аспекти її реалізації. Гадаю, оптимально, коли над створенням освітніх програм працюють як науковці, так і досвідчені практики. У дружньому тандемі. Освітня програма має стати своєрідною кишеньковою книжкою, надійним помічником як для досвідченого вихователя, так і для початківця. А в цілому теоретичну та практичну царини, як сказали б діти, потрібно «подружити». Упевнена: коли теорія і практика крокують поруч — результат буде відмінним. Науковці та практики мають бути партнерами, оскільки об'єднані спільною метою — створення оптимальних умов для гармонійного розвитку дитини.

— **Завдяки чому можна сформувати інноваційний потенціал українських педагогів?**

О. О.: Інноваційний потенціал здебільшого формується під час роботи. Творчий потенціал педагога залежить від особистісних якостей та умінь самовдосконалюватися. Якщо фахівець вимогливий до себе, він прагне новачій. А ще, коли робиш те, що тобі подобається, результат обов'язково буде успішним. Як вихователь-методист керуюся професійним кредо: «Талановитий педагог — талановиті діти!». Розумію, що потрібно цікаво організувати роботу з педагогами, стимулюючи в кожного з них творчі резерви, активну життєву позицію та потребу в інноваційній діяльності.

— **Ви оптимістична людина?**

О. О.: А як інакше?! Ми щасливі настільки, наскільки хочемо бути щасливими. Неважливо, в яку ситуацію потрапляєш, потрібно завжди знаходити в ній щось хороше, старатися замінювати слово «проблеми» словом «можливості». Потрібно навчитися це розуміти. Не варто чекати щастя — це не пункт призначення, а спосіб подорожі життям. Мені у житті завжди допомагає думка «Усе буде добре», повторюю її, коли розв'язую складні питання на роботі, коли підтримую у скрутну хвилину друзів тощо.

Олена ОЛІЙНИК — вихователь-методист дошкільного навчального закладу № 21, м. Кам'янець-Подільський, викладач Кам'янець-Подільського національного університету імені Івана Огієнка, голова місцевого осередку ВГО «Асоціація працівників дошкільної освіти» у м. Кам'янець-Подільський Хмельницької обл.

— **Що для вас є «віддушиною» у вирі повсякдення?**

О. О.: Звісно, це моя сім'я. Люблю, коли збираємося на свята всією родиною (у нас багато малечі) і весело проводимо час. Часто жартуємо, що маємо приватну різновікову групу (*усміхається*). А ще дуже полюблюю відпочивати на природі, подорожувати із сім'єю, інколи дозволяю собі екстримальний відпочинок. Добре, що мій чоловік завжди підтримує мене у всьому.

— **Чи властиво вам сумніватися у своїх діях?**

О. О.: Не сумнівається лише той, хто нічого не робить. Гадаю, немає помилок, є життєві уроки, із яких важливо робити правильні висновки. У кожної людини є всі інструменти і ресурси, які необхідні їй. І те, як ми використовуємо їх, залежить лише від нас.

— **Із чим асоціюєте успіх?**

О. О.: Я впевнена, що успіх — це нагорода за працю, особиста перемога кожного. Кожний з нас має вибір: перемогти або програти в тій чи тій ситуації. Тож потрібно завжди налаштовувати себе на маленькі перемоги. Пам'ятати, що переможці роблять те, що переможені не хотіли робити.

Успіх людини — це результат її працездатності та самодисципліни, порядності та вимогливості. Успіх «любить» доброзичливих та позитивних людей. Упевнена, якщо ти здатний завжди усміхатися життю, воно обов'язково усміхнеться тобі у відповідь.

Розмову вела
Ольга ЧУЛЮК-ЗАГРАЙ